

Andrzej Gącarzewicz

1941–2022

Doktor Andrzej Gącarzewicz urodził się 1 stycznia 1941 roku w Toruniu. W 1954 roku przeprowadził się z rodziną do Wschowy, gdzie ukończył szkołę podstawową (1955) i Liceum Ogólnokształcące (1959). Początkowo zamierzał studiować na wydziale ekonomiczno-inżynierskim Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, jednak ostatecznie w 1960 roku podjął studia na Wydziale Ogólno-Ekonomicznym Wyższej Szkoły Ekonomicznej w Poznaniu. Jeszcze przed ukończeniem studiów, w 1964 roku, rozpoczął pracę na macierzystej uczelni na stanowisku technika stażysty w Katedrze Finansów kierowanej przez doc. Janusza Wierzbickiego. Okazało się później, że Doktor Andrzej Gącarzewicz związał się z naszą Uczelnią na całe życie. Po przeprowadzeniu się do Poznania w latach 1966–1975 pracował na Uczelni jako asystent, starszy asystent i samodzielny ekonomista. W 1967 roku zawarł związek małżeński z Zofią, również absolwentką Wyższej Szkoły Ekonomicznej w Poznaniu.

Przedmiotem zainteresowań naukowych i dydaktycznych Andrzeja Gącarzewicza były szeroko rozumiane finanse, a w szczególności finanse przedsiębiorstwa. W 1974 roku decyzją Rady Wydziału Ekonomiki Produkcji Akademii Ekonomicznej w Poznaniu na podstawie pracy zatytułowanej *Rola centrali zjednoczenia w podziale zysku przedsiębiorstw przemysłu kluczowego* uzyskał stopień doktora nauk ekonomicznych. Promotorem pracy była doc. Elżbieta Czerwińska. W latach 1975–1992 Doktor Andrzej Gącarzewicz zatrudniony był na stanowisku adiunkta w Zakładzie Finansów Przedsiębiorstw, którym kierowała prof. Elżbieta Czerwińska, a później do końca września 2004 roku – na stanowisku starszego wykładowcy w Katedrze Finansów Publicznych kierowanej przez prof. Emilię Denek. W październiku 2004 roku przeszedł na emeryturę.

Doktor Andrzej Gącarzewicz był osobą niezwykle empatyczną. Dlatego podczas kariery akademickiej doskonale spełniał się w wielu rolach z pierwiastkiem społecznym, między innymi był zastępcą dyrektora Instytutu Finansów ds. dydaktyczno-wychowawczych, członkiem Komisji Mieszkaniowej, kierował Zarządem Pracowniczej Kasy Zapomogowo-Pożyczkowej, a także był członkiem Komisji Porozumiewawczej Związku Nauczycielstwa Polskiego. Aktywnie udzielał się w Polskim Towarzystwie Ekonomicznym. Jego zaangażowanie na rzecz Uczelni było wielokrotnie nagradzane,

między innymi Złotym Krzyżem Zasługi (1985), brązowym Medalem za Zasługi dla Obronności Kraju (1986) oraz nagrodą zespołową rektora za osiągnięcia naukowe (2002).

Pamiętamy Doktora Andrzeja Gącarzewicza jako dobrego ducha Katedry Finansów Publicznych, osobę bardzo życzliwą, o wysokich standardach etycznych, wrażliwą na losy innych, chętnie dzielącą się swoim doświadczeniem, a także obdarzoną poczuciem humoru. Oto kilka wspomnień:

„Rozpoczęliśmy pracę w tym samym czasie, więc razem przygotowywaliśmy się do zajęć. Zawsze można było na nim polegać. Był człowiekiem wielu pasji, kolekcjonował muszle, motyle i kaktusy” (prof. Emilia Denek).

„Byłam studentką Doktora Andrzeja Gącarzewicza. Uczestniczyłam między innymi w jego wykładzie *Instytucje finansowe w gospodarce samorządu terytorialnego*. Zaliczenie pisaliśmy na papierze kancelaryjnym w szerokie linie. Później, jako doktorantka, rozdawałam studentom takie arkusze, a Doktor częstował nas, doktorantów, galaretkami w cukrze. Miały kształt półksiężyców” (prof. Sławomira Kańduła).

„Pomagałem Doktorowi Andrzejowi przy organizacji egzaminów. Pamiętam go: skromnego, życzliwego i empatycznego. Posiadał niesamowitą kolekcję motyli” (prof. Maciej Cieślukowski).

„Pamiętam Doktora Andrzeja Gącarzewicza jako niezwykle skrupulatnego wykładowcę – do dzisiaj z dużym sentymentem przeglądam szczegółowe notatki z wykładów Doktora z finansów publicznych; później – już w katedrze – jako wnikliwego, lecz zawsze bardzo życzliwego recenzenta naszych pierwszych wystąpień” (prof. Edyta Małecka-Ziembińska).

Doktor Andrzej Gącarzewicz zmarł 17 grudnia 2022 roku. Został pochowany na Cmentarzu Junikowo w Poznaniu.

Maciej Cieślukowski